

nogen Kjærlighed; han har sit store Fædreland. Det er derfor efter min Overbeviisning af stor Vigtighed, at de Mænd, der øve Indflydelse paa Commuernes Anliggender, om end kun gennem Valgene — det er dog altid en Indflydelse — ere danske Mænd; dersom det ikke var af Betydning, vilde der ikke være saa Mange, som ikke kunde Valgloven til Lands-thinget. Det kunde tænkes muligt, at der i en mindre By, f. Ex. i det sydlige Skjland, kunde være saa mange Fremmede, som fik Valgret, at de kunde sætte Valget af en af deres Midte igennem. Jeg troer altsaa, at det er af særdeles stor Vigtighed, at de, der have Indflydelse — det være sig en stor, eller en lille — paa communale Anliggender, først og fremmest ere danske Mænd eller ibetmindste have faaet Hjemstedsret i Landet; men jeg troer ikke, at det af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (R. E. Larsen) under Nr. 3 stillede Underændringsforslag kan kaldes antageligt; thi det kan være, at netop en Fremmeds Haarige Ophold her i Landet kan give Anledning til, at man maa antage ham for en Mand, der ikke er kvalificeret til at faae Indfødsret. Den af den høit-ærede Indenrigsminister fremsatte Indvending med Hensyn til Reciprociteten, der maaskee vilde gjøre sig gjældende mod os i andre Lande, kan jeg ikke tillægge stor Vægt; thi vi kunne dog ikke lade Hensynet til de enkelte af vore Landsmænd, der finde sig foranledigede til at tage Ophold i Udlandet, være bestemmende for os, naar vi indrette os her hjemme; vi maae indrette os saaledes, at vi kunne leve og vore os som frie og selvstændige danske Mænd. Derfor siger jeg ikke, at vi paa chineesisk Viis skulle stænge vore Døre til; men vi skulle saavidt muligt stræbe efter, at vi kunne være Herrer i vort eget Huus. Jeg tillader mig altsaa at anbefale Thinget at stemme for det til § 1 under Nr. 1 stillede Ændringsforslag, idet jeg troer, at det er en Bevægelse fremad mod det af mig paapegede Maal.

Tugen: Jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af de Ændringsforslag, der ere stillede til det foreslagte Udkast. Jeg

seer ikke, at det har nogen stor Betydning, om der i § 1 kommer til at staae, at der til at være Valger udfordres Indfødsret, eller ikke. Jeg troer virkelig ikke, at det vil medføre nogen Ulempe at gjøre denne Fordring i en Valglov for Kjøbenhavns Borgerrepræsentanter, og jeg skulde derfor gjerne slutte mig til Forslaget, dersom dets Vedtagelse ikke vilde forrykke Forholdet mellem § 1 og 2. Naar vi en Valglov vilde indføre en Betryggelse, maatte det være med Hensyn til Valgretten, men ikke med Hensyn til Valgbarheden, som man kan gjøre saa udvidet, man vil, naar man blot søger det Betryggende hos Vælgerne. Naar der i § 2 staaer: „Valgbar til Borgerrepræsentant er Enhver, der i Overensstemmelse med § 1 har Valgret“, saa maatte der, hvis Forslaget under Nr. 1 skulde vedtages, tilføies: „dog fordrer ikke dertil Indfødsret“; thi jeg indseer ikke, at der er nogen Fare i at indrømme en Mand Valgbarhed, selv, om han ikke har Indfødsret; Vælgerne kunde jo selv modsætte sig en Saa-dans Valg. Naar man i § 1 udstemmer Ordene „med Undtagelse af Indfødsret“, angaar dette ogsaa § 2, og da jeg ikke anseer det for rigtigt, vil jeg stemme mod Ændringsforslaget under Nr. 1. — Der er ogsaa et andet Ændringsforslag, som har bevæget mig til at tage Ordet, nemlig Ændringsforslaget under Nr. 9 til § 2. Jeg har hørt af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (R. E. Larsen), at den Bestemmelse, der findes i § 2 c, er, maaskee man kan sige, smuglet ind, for at den senere kan faae Indflydelse paa en vigtig Paragraph i Grundloven af 5te Juni 1849; men jeg kan aldeles ikke dele det ærede Medlems Anskuelse om, at der skulde være nogen Fare ved, at Statens Embedsmænd have Afgang til den lovgivende Forsamling. Det kan vel ikke nægtes, at der er Embedsmænd, som fortære directe under Regjeringen, og ere nødsagede til i deres Tjeneste udenfor denne Sal at følge enhver Ordre, som fra vedkommende Ministerium udgaaer til dem. Men, mine Herrer! jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at dersom man nægter en stor Mængde af Statens Indvaanere Afgang til den lovgivende Forsamling, vil man derved tillige have berøvet denne en Dygtighed, Kundskab og Evne,